

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

K. M.

Cím:

Az Irodalmi Színház meg-
nyitó előadása

Forrás:

Nemzeti Ujság

Bp.
(Hely)

1922. II/14
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

492

Hely

Irodalmi Színház (vagy Medgyaszai Színház)

Idő

" 1922 "

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. c.

Székesfővárosi hazinyomda 1922

Az Irodalmi Színház megnyitó előadása

A volt Medgyaszai-színházban, amely már annyi sikertelen kísérletnek volt tanuja, most végre *Irodalmi Színház* néven kísérleti színpadot rendeztek be. Ilyen irodalmi és kísérleti színpadra nálunk már régen nagy szükség van. Itt, ahol a színpad sokkal inkább a közönség legalantasabb ösztöneire spekuláló nagytőke szolgálatába szegődött, ahol a színház általában alig több egyszerű szórakozóhelynél, ahol komoly, merészebb vagy újszerűbb irodalmi törekvések reménytelenül el vannak zárva a színpadrajutás lehetőségétől, igazán nélkülözhetetlen egy becsületos törekvésű kellő hozzáértéssel vezetett kísérleti színpad, amelynek feladata a magyar értékek kibányászása az ismeretlenségből s a külföld új, de még színpadilag nem akkreditált nagyságainak bemutatása. Az *Irodalmi Színház*, amint tegnapi bemutatkozásából sejtjük, aligha fog megfelelni ennek a feladatának. Amit eddig nyújtott, az csak gyöngye kísérlet volt, de semmiesetre sem irodalom. A Színház vezetésében alig van meg a rátermettség arra, hogy újat, irodalmat és értéket adjon és ezt is olyan új formában, amely új hangot, új szint tud bevinni a színpadi megjelenítés művészetében. A színháznak nincs sem olyan kitűnő dramaturgja, sem olyan képzett és leleményes rendezője, akitől ezen a két téren eredményeket várhatnánk. A Színház maradi színvonalát legjobban jellemzi *Szász Zoltán* lapos, terjedős szószaporitással előadott bevezető konferan-sza, amelyben a kísérleti színpad feladatait vázolta egyetlen új gondolat kitermelése nélkül.

A darab, amelyet az Irodalmi Színház bemutatott, tárgyában, levegőjében, egész lényében ugyanaz a kiégett, üres, semmitmondó színpadi fércmű, amit ma minden színházunkban játszanak, de sokkal jobb, sokkal szívósabb kivitelben, irodalmibb, folyamatosabb formában. Kísérlet, de nem a jó és új, hanem a régi és rossz felé. Drámaiatlan, sefüle se farka történet, túl sok szó, semmi cselekmény, de nagyon sok

kezdetlegesség és naivitás. Az előadás is alig éri el a jó vidéki előadások színvonalát. A fiatal színészek, akiknek egy része még növendék, megérzett a céltudatos rendezőkésznek s a sok próba kialakító erejének hiánya. Mindössze *Hoykó Pál* nevét kell kiemelnünk, aki átgondolt, elég biztos játékában sok tehetséget csillantott meg.

K. M.